

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบึงกาฬ

**เรื่อง
การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พ.ศ.2564**

**เทศบาลเมืองบึงกาฬ
อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ**

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบึงกาฬ
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2564

หลักการ

เพื่อให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายและสถานการณ์ ปัจจุบัน เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องยุบเลิกเทศบาลตำบลวิศิษฐ์ รวมองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาฬกับเทศบาลตำบลบึงกาฬ อำเภอเมือง บึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ และเปลี่ยนแปลงเขตและฐานะเป็นเทศบาลเมืองบึงกาฬ ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับ ใน วันที่ ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา ซึ่งได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๑๗๙ ง เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ เทศบาลเมืองบึงกาฬยังไม่มีเทศบัญญัติในเรื่องนี้ใช้บังคับ โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบึงกาฬ เรื่องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2564

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงกาฬ ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลเมืองบึงกาฬ จึงเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อันได้แก่ มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๆ ๗ วันหรือใส่สารเคมี หรือปล่อยให้เกิดสภาวะที่มีน้ำขังก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายได้ดังนั้นด้วยอำนาจหน้าที่ในการป้องกัน และระงับโรคติดต่อ คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองบึงกาฬ จึงขอเสนอเทศบัญญัติ เรื่องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2564 ต่อสภาเทศบาลเมืองบึงกาฬและนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ให้ใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบึงกาฬต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบึงกาฬ
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2564

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบึงกาฬว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาศัยอำนาจตามความนัยมาตรา 60 มาตรา ๖1 มาตรา 62 มาตรา 63 ประกอบมาตรา 50 (4) มาตรา 53 (1) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑4 พ . ศ . ๒ ๕ 6 2 และ มา ต ร า ๒ ๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ . ศ . ๒ ๕ 6 ๐ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเป็นเหตุรำคาญ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองบึงกาฬ และผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบึงกาฬ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.2564”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองบึงกาฬแล้ว

เจ็ดวัน

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 3 ให้นายกเทศมนตรีเมืองบึงกาฬรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑
บททั่วไป

.....

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า พลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือ ที่ อื่น และ หมายความว่า รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ภาชนะที่มีน้ำขัง” หมายความว่า อุปกรณ์ ของใช้ สิ่งของที่ใช้อยู่ภายในอาคารหรือนอกอาคารและมีน้ำขังอยู่ เช่น โถงน้ำ ถังรองรับน้ำในห้องน้ำ แจกัน ถ้วยรองขาตู้ จานรองกระถางต้นไม้ ภาชนะเลี้ยงปลูด่าง อ่างบัว เป็นต้น

“เศษวัสดุที่มีน้ำขัง” หมายความว่า มูลฝอยหรือเศษสิ่งของที่มีได้ใช้แล้วในอาคารหรือนอกอาคารและมีน้ำขังอยู่ เช่น กระป๋อง ยางรถยนต์เก่า ไห กระถาง ขวด ฯลฯ เป็นต้น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่ หรือ ทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า ๗ วัน ซึ่งยุงสามารถวางไข่ และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้ หรือแหล่งที่ตรวจพบลูกน้ำหรือตัวโม่งของยุง

-2-

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองบึงกาฬ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ปลัดเทศบาลเมืองบึงกาฬ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขเทศบาลเมืองบึงกาฬ หรือนายแพทย์ นายสัตวแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ นักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสุขาภิบาล นักวิชาการสัตวบาล นักวิชาการสิ่งแวดล้อม และนิติกรตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไปซึ่งนายกเทศมนตรีเมืองบึงกาฬมอบหมาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาลสามัญ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ให้มีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ ภาชนะที่มีน้ำขัง เศษวัสดุที่มีน้ำขัง หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลเมืองบึงกาฬ จัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ เศษวัสดุที่มีน้ำขัง หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุงหรือวิธีการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ให้คำแนะนำ

ในกรณีที่เทศบาลเมืองบึงกาฬ ให้บริการเก็บขนมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยด้วย

ข้อ 7 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน ที่ดิน หรือสถานที่ใดๆ มีแหล่งน้ำหรือที่ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในภาชนะที่มีน้ำขัง เช่น เปลี่ยนน้ำแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว อ่างบัว หรือภาชนะอื่นๆ อย่างน้อยทุกๆ ๗ วัน หรือใส่สารที่ป้องกัน การวางไข่ของยุง และจัดให้มีฝาปิดภาชนะที่บรรจุน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน รวมทั้งข้อปฏิบัติอื่นๆ ที่เทศบาลเมืองบึงกาฬประกาศกำหนด

ข้อ 9 ในกรณีที่เทศบาลเมืองบึงกาฬได้จัดให้มีการกำจัดยุงหรือทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงในอาคารหรือเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๐ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้บุคคลใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเมืองบึงกาฬ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตเทศบาลเมืองบึงกาฬ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับขณะปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๑ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควร

ว ร จ ะ ต ำ เ นื น ก ำ ร แ ก้ ไ ข โ ต ย ร ่ ง ต ำ ว น
ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝิ
น ดังกล่าวแ ก้ ไ ข ห รื อ ะ ะ จั บ เ ห ตุ นั้ น ห รื อ ต ำ เ นื น ก ำ ร ไ ต ๆ
เพื่อแก้หรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

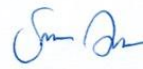
หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ และข้อ ๖ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท โดยให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๔

(ลงนาม)

(นายราชันย์ วัฒนาพรม)

นายกเทศมนตรีเมืองบึงกาฬ

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายนฤชา โฆษาศิวิไลซ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ